

Személyesen beadva!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV / 224 - 0 / 2014	
Érkezett: 2014 JAN 31.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 + 1 db Kúria aláír	

Alkotmánybíróság

– a Kúria (1055 Budapest, Markó utca 16.) útján –
részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

KÚRIA 4.		
Kvk. I. 37073 / 2014		
Érkezett: 2014 JAN. 29		
Példány: 1	Melléklet: 1	Köztük: SZTM

Tárgy: alkotmányjogi panasz a Kúria Kvk.I.37.073/2014/3. számú végzése ellen

Tisztelt Alkotmánybíróság!

I.

Alulírott

személyesen eljárva a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-ának (1) bekezdése és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be a T. Alkotmánybírósághoz a Kúria Kvk.I.37.073/2014/3. számú végzése ellen. A Kúria végzését 2014. január 28. napján közölte velem postai úton.

Érintettségemet az alábbiak alapozzák meg a jelen eljárásban. A Kúria részére benyújtott Ve. szerinti bírósági felülvizsgálati kérelemben kértem a Kúriát, hogy változtassa meg a Nemzeti Választási Bizottság kifogásomat elutasító elsőfokú határozatot helybenhagyó 5/2014. számú másodfokú határozatát, és adjon helyt a kifogásomnak, állapítsa meg azt, hogy megsejtette a Ve. 144. §-ának (3) bekezdését azzal, hogy kampányidőszakon kívül helyezett el szórólapot a postaládámba, és tiltsa el

[REDACTED] a további jogszabálysértéstől! A kérelmemet személyesen eljárva, ügyvédi képviselet nélkül nyújtottam be, jogi szakvizsgával nem rendelkezem.

A bírósági felülvizsgálati kérelmemben – anyagi helyzetem okán (nappali tagozatos egyetemi hallgató vagyok, adóköteles jövedelemmel nem rendelkezem) – kértem a Kúriát, hogy engedélyezzen a részemre illetékmentességre és pártfogó ügyvéd engedélyezése iránti igényre kiterjedő személyes költségmentességet. Kérelmemben előadtam, hogy miután a Kúria engedélyezi részemre a pártfogó ügyvéd engedélyezése iránti igényre kiterjedő személyes költségmentességet, azt követően tudom a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezése iránti igényemet a jogi segítségnyújtó szolgálatnál érvényesíteni. Kérelmemben jeleztem továbbá a Kúria felé, hogy az engedélyezéshez szükséges „Adóigazolás II.” nyomtatvány adóhatóság által részemre még nem lett kitöltve (ennek igénylése már a kérelem benyújtásakor megtörtént), így azt annak részemre történő postázásakor tudom a T. Kúriának benyújtani.

A Kúria a támadott végzésével a kérelmemet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, és kötelezett 10.000,- (azaz tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére. A Kúria a támadott végzés indokolásában úgy foglalt állást, hogy a pártfogó ügyvéd kirendeléséről és a költségmentesség engedélyezéséről, annak feltételeiről a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 84–88. §-ai tartalmazzak szabályozást. A Ve. 228. §-ának (2) és 229. §-ának (2) bekezdései alapján alkalmazandó nemperes eljárásban, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) hatálybaléptetése folytán szükséges rendelkezések tárgyában című 105/1952. (XII. 28.) MT rendelet 13.§-a alapján a Pp. szabályai csak akkor alkalmazhatók, amennyiben azok a Ve. szabályaival – annak jellege miatt – összhangban állnak. A Kúria szerint a pártfogó ügyvéd kirendelése iránti eljárás lefolytatását a Ve. nem teszi lehetővé, mert a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény idézett rendelkezései ellentétesek a Ve. rövid, de kötelező eljárási határidőket megállapító szabályaival. A pártfogó ügyvéd szabályszerű kirendelése a bírósági eljárásra és a döntéshozatalra előírt határidők betartása miatt nincs mód, azok túllépésével a bíróság a választási eljárás alapelveit is súlyosan sértő törvénysértést valósítana meg. A Kúria megállapítása szerint a felülvizsgálati kérelmemhez nem csatoltam azt a nyilatkozatot és igazolást a jövedelmi és vagyoni viszonyaimról, amely költségmentességi kérelmem elbírálásának előfeltétele és a már említett szigorú eljárási határidők miatt azok bevárására nincs törvényi lehetőség. A Kúria azt a megállapítást tette, hogy a pártfogó ügyvédi képviselet

íránti kérelemről a Kúria egyébként sem jogosult dönteni. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvényben foglalt feltételek fennállása esetén arról a kormányhivatalok szakigazgatási szerveként működő Jogi Segítségnyújtó Szolgálat határoz. A kérelem elbírálására a kérelem előterjesztésének formájától függően 5 vagy 15 napon belül határoz. Ezek az előírások ugyancsak nem teszik lehetővé pártfogó ügyvéd kirendelése esetén a törvényes eljárási határidő alatt a döntés meghozatalát. Miután az előírt kötelező ügyvédi képviselet nélkül nyújtottam be kérelmemet, pártfogó ügyvéd kirendelésének pedig nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Ve. 231. §-ának (2) bekezdése alapján hivatalból elutasította.

Itt előadom, hogy a Kúria a támadott végzésében konkrétan nem rendelkezett úgy, hogy a költségmentesség intézményét sem lehetne az alkalmazni a Ve. szerinti bírósági felülvizsgálati eljárásban, azonban az indokolásból az rajzolódik ki, hogy ez a jogintézmény csak akkor vehető igénybe, ha az adott kérelmező rendelkezik valamennyi kötelezően benyújtandó dokumentummal a felülvizsgálati kérelme benyújtásakor. A Ve. 224. §-ának (2) bekezdése szerint a bírósági felülvizsgálati kérelmet úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a megtámadott határozat meghozatalától számított harmadik napon megérkezzen a megtámadott hozó választási bizottsághoz. A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 5. §-ának (1) bekezdése szerint annak a félnek, aki a személyes költségmentesség engedélyezését kéri, jövedelmi és vagyoni viszonyait a külön jogszabályban meghatározott módon kell igazolnia. Mivel én önadózó vagyok, a költségmentesség engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról című 2/1968. (I. 24.) IM rendelet 4. §-ának (3) bekezdése alapján a kérelem előterjesztését megelőző naptári évben – amennyiben ezen évre az adózó nem nyújtott be bevallást, illetve adóját az állami adóhatóság még nem állapította meg, úgy a kérelem előterjesztését megelőző második évben – megszerzett jövedelmemet az állami adóhatóság területi szerve igazolja az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 85/A. §-ában foglaltaknak megfelelően. Az Art. 5/A. §-ának (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az adó-, együttes adó-, jövedelem- és illetőségigazolás kiállítására irányuló kérelmet a kérelem beérkezésétől számított 6 napon belül kell teljesíteni. Az (1) bekezdés szerint ez az időtartam 30 nappal meghosszabbítható. **M/1** alatt csatolom a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága 5507811023 ügyiratszámú végzését, mely bizonyítja, hogy én az igazolás kiadása iránt megkerestem az adóhatóságot 2013. január 22. napján, ami azonban az ügyintézési határidőt meghosszabbította. **Megállapítható tehát, hogy a Kúria a**

költségmentesség engedélyezése vonatkozásában is úgy foglalt állást implicite, hogy az a Ve. szerinti bírósági felülvizsgálati eljárásban nem biztosítható a Ve.-ben szabályozott rövid határidő miatt, hiszen nincs arra idő, hogy a Kúria bevárja a kötelező igazolások adóhatóság általi kiállítását és benyújtását. Ellenkező álláspont alapján ugyanis a Kúria megvárta volna, míg hiánypótlás keretében pótolom a kötelező nyomtatványokat.

II.

A Kúria végzésében úgy foglalt állást, hogy a Ve. rendelkezései okán nem biztosíthatja részemre a pártfogó ügyvédi képviselet és a költségmentességet, s a kérelmemet ezért érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Álláspontom szerint a Kúria e végzése sérti az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdésében biztosított törvény előtti egyenlőséghez fűződő alapjogomat, a (2) bekezdésben biztosított diszkrimináció tilalmához fűződő alapjogomat, a XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított bírósághoz forduláshoz való és tisztességes eljáráshoz való alapjogaimat valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való alapjogomat. **Nyilatkozom arról, hogy a jogsérelmem orvoslására nincs jogorvoslati lehetőségem a Ve. 232. §-ának (5) bekezdése alapján.**

A jelen alkotmányjogi panaszom legnagyobb részét a T. Alkotmánybíróság 42/2012. (XII. 20.) AB határozata alapján fogalmaztam meg.

a) Az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdésében biztosított törvény előtti egyenlőséghez fűződő alapjogom sérelme

Az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy *a törvény előtt mindenki egyenlő.*

A T. Alkotmánybíróság egyenlőséggel kapcsolatos gyakorlata szerint az azonos szabályozási koncepción belül adott, homogén csoportra nézve eltérő szabályozás a diszkrimináció tilalmába ütközik, kivéve ha az eltérésnek ésszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka van, azaz nem önkényes [pl. 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73.]. A T. Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint nem tekinthető viszont az Alkotmány 70/A. §-ába ütköző hátrányos megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás különböző tulajdonságokkal bíró alanyi körre eltérő rendelkezéseket állapít meg, mert alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges. „Hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos

az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása. Nem lehet viszont hátrányos megkülönböztetésről beszélni akkor, ha a jogi szabályozás eltérő alanyi körre állapít meg eltérő rendelkezéseket.” [8/2000. (III. 31.) AB határozat, ABH 2000, 56, 59.]

A Kúria végzése alapján első látásra senki sem részesülhetne pártfogó ügyvédi képviseletben és költségmentességben, így látszólagosan konkrétan engem hátrányos megkülönböztetés nem ért másokkal szemben. **A csoportképző tulajdonságok azonossága („homogenitása”) azonban csak látszólagos a jelen ügyben, hiszen a segítségnyújtás kizárása éppen azok jogorvoslati (bíróági felülvizsgálathoz) jogát lehetetleníti el, akik miatt a pártfogó ügyvéd és a költségmentesség intézménye megalkotásra került: a szociálisan hátrányos helyzetben levőket, mint amilyen helyzetben én is vagyok.**

A jogértelmezéshez kapcsolódóan kétféle egyenlőtlenség jött létre a következők szerint.

Egyrészt a Ve. szerinti bíróági felülvizsgálati kérelmeket készíttető – mely csoportba a jelen ügy kapcsán én is beletartozom – és az egyéb, szintén kötelező ügyvédi közreműködéssel készülő iratokat készíttető emberek között. Az előbbiekhöz nem, a többihez viszont igénybe vehető a pártfogó ügyvéd és a költségmentesség. Vagyis, aki a Ve. szerinti bíróági felülvizsgálati kérelmet kíván előterjeszteni, nem kaphat pártfogó ügyvédi képviseletet és költségmentességet, míg számtalan más, a Ve. szerinti bíróági felülvizsgálati kérelemhez sokban hasonló, szintén tisztán jogi kérdésekkel foglalkozó beadványok, például polgári vagy büntetőeljárásban rendkívüli jogorvoslatok (különösen a kötelező jogi képviselethez kötött felülvizsgálati kérelem) elkészítéséhez [a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 3. § (1) bekezdésének h) pontja] igen.

Másrészt az értelmezéssel szükségképpen társadalmi esélykülönbség alakult ki a jogaikban sértett – vagy magukat annak tartó – emberek között: aki képes igénybe venni jogi szolgáltatást, előnyösebb helyzetbe kerül, mint aki erre nem képes. Az utóbbi – azaz én sem – nem is fordulhat bírósághoz a Ve. szerint, mert annak 231 §-ának (2) bekezdése okán az eljárás érdemi lefolytatására nincs lehetőség. Így azonos jogsérelem esetén az egyik csoportba tartozóknak van, a másikba tartozóknak nincs esélyük sérelmük orvoslására.

Összefoglalva: egyrészt hátrányt szenvedtem azokhoz képest, akik a Ve. szerinti bíróági felülvizsgálati kérelemtől eltérő iratot készíttetek és igénybe vehettek pártfogó ügyvédet és a költségmentességet, másrészt azokhoz képest, akik állami segítségnyújtás nélkül

igénybe tudják venni a Ve. szerinti bírósági felülvizsgálati kérelmet. Ezzel a törvény előtti egyenlőséghez fűződő alapjogom sérült.

**b) Az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdésében biztosított diszkrimináció tilalmához
fűződő alapjogom sérelme**

Az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

A XV. cikk (2) bekezdése az alapjogok („alapvető jogok”) tekintetében tiltja a felsorolt a szempontok szerinti megkülönböztetést. Ennyiben szorosan összefügg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével, amely az alapjogok korlátozásának feltételeit tartalmazza. A XV. cikk (2) bekezdése az alapvető jogok korlátozását nem az I. cikk (3) bekezdésében felsorolt szempontoktól – szükségesség, arányosság stb. – teszi függővé, hanem ettől függetlenül, vagy ezzel együtt, pusztán a személyek (mint jogalanyok) közötti különbségtétel (megkülönböztetés) alapján tiltja.

A XV. cikk (2) bekezdése nyílt felsorolást tartalmaz, azaz nem kimerítő. Megállapítható azonban, hogy a rendelkezésben említett tulajdonságok – faj, szín, nem, fogyatékoság, társadalmi származás stb. – az egyén megváltoztathatatlan tulajdonságai, amelyeket nem tud befolyásolni. Joggal ide sorolható a vallás, vagy politikai és más vélemény is, mert ezek az egyén számára önazonossága (személyisége) elválaszthatatlan részét alkotják, és mint ilyenek nem változtathatók tetszőlegesen. Az egyén vagyoni helyzete természetesen változhat, de a közelebbi vizsgálat megmutatja, hogy az Alaptörvény az egyén számára kedvezőtlen – és adott esetben önerőből nem változtatható – vagyoni viszonyokon alapuló megkülönböztetést tiltja.

Az egyén megváltoztathatatlan – saját elhatározásától nem függő, többnyire eleve adott – tulajdonságain alapuló megkülönböztetés a jogi megkülönböztetés leg súlyosabb esete, a diszkrimináció. Az ilyen megkülönböztetés a XV. cikk (2) bekezdése alapján általában tilos, ezért minden ilyen megkülönböztetés az általános egyenlőségi szabályhoz képest szigorúbb vizsgálatot követel. Ilyen megkülönböztetésnek tekintendő, ha a jogszabály alapján képzett azonos tulajdonságú csoportok az egyén megváltoztathatatlan tulajdonsága szerint különböznek egymástól. Ha egy jogszabály nőknek megtiltja a mozdonyvezetést, akkor ez a

szabály a foglalkozás szabad gyakorlása alapjogának alkotmányellenes korlátozása, mert egy alapvető jogot egy változatlan tulajdonság alapján korlátoz. Ez alkotmányellenes a korlátozás alkotmányosságának az I. cikk (3) bekezdésében előírt részletes vizsgálata nélkül.

A XV. cikk (2) bekezdésében foglalt tilalom kiterjeszthető a teljes jogrendszerre, mert az ott felsorolt diszkriminatív megkülönböztetések nemcsak az alapvető jogok védelmi körébe tartozó jogszabályokban, hanem bármely jogszabályban előfordulhatnak. Joggal feltételezhető, hogy az Alaptörvény értékrendje szerint ezek a megkülönböztetések akkor is tilosak, ha nem az alapvető jogok védelmi körébe eső tárgyakat szabályozó jogszabályok tartalmazzák. A tilalom ugyanis nem az alapvető jogok egyenlőségét szolgálja, amelyet az I. cikk és az Alaptörvény más rendelkezései különben is biztosítanak, hanem éppen az ott megjelölt (változatlan) tulajdonságok szerinti megkülönböztetést tiltja.

Ebből következik, hogy az ilyen megkülönböztetés igazolhatósága a nem alapjogok tekintetében is különleges szigorúsággal vizsgálandó.

Jelen esetben a vagyoni helyzet szerinti megkülönböztetés fennáll, mivel a mindenkire egyenlően érvényes ügyvédkényszer és illetékfizetési kötelezettség másként érinti azokat, akik az ügyvédi munkadíj és illeték megfizetésére képesek, és akik nem képesek. Ez a megkülönböztetés a Kúria végzésének egyenes következménye.

A vizsgált megkülönböztetés a XV. cikk (2) bekezdésébe ütköző megkülönböztetésnek tekinthető, mert a XV. cikk (2) bekezdése szerint Magyarország az alapvető jogokat – többek között – vagyoni helyzet szerinti megkülönböztetés nélkül biztosítja. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése szerint *mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Megállapítható, hogy a bírósághoz való fordulás joga alapjog, így azt korlátozni vagyoni helyzet alapján az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdése alapján nem lehet.* A választási eljárásban a bírósághoz fordulás joga a bírósági felülvizsgálat intézményében jelenik meg. A választási bizottságok döntéseit egyfokú eljárásban a bíróságok vizsgálják felül kérelemre. Ezen intézmény elzárása a választási eljárásban a bírósághoz fordulás lehetőségét zárja el a felektől.

A kötelező jogi képviselet alkotmányosságának elfogadása mellett a mindenkit megkülönböztetés nélkül megillető alapjogokban való egyenlőség csak akkor biztosítható, ha

a jogokban esett sérelem orvoslására szolgáló Ve. szerinti bírósági felülvizsgálati eljárásban is mindenki egyenlően érvényesítheti jogait. **Ennek következtében a rosszabb anyagi helyzetben levők – akik nem, vagy csak aránytalan áldozattal képesek az ügyvédi költségeket és az illetéket megfizetni, mint én – nem tudnak élni a Ve. szerinti bírósági felülvizsgálati kérelem nyújtotta külön, a legalapvetőbb jogok védelmére is szolgáló jogorvoslat lehetőségével, ami ezáltal vagyoni helyzeten alapuló megkülönböztetést eredményez, ami alaptörvény-ellenes, s a diszkrimináció tilalmához fűződő alapjogomat sérti.**

c) Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított bírósághoz forduláshoz való alapjogom és tisztességes eljáráshoz való alapjogom sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy *mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

1.

A Kúria végzése nyomán úgy tűnik, hogy csak azok tudnak élni a Ve. szerinti bírósági felülvizsgálati kérelemmel, akik anyagi helyzete megengedi a kötelező jogi képviselő igénybevételét, illetve akik képesek az illetéket megfizetni. Akik erre anyagi helyzetük okán nem képesek – ahogy én sem –, azok részére a Ve. szerinti bírósági felülvizsgálati kérelem **ténylegesen** nem vehető igénybe.

A választási eljárásban a választási bizottságok döntése ellen egyfokú bírósági felülvizsgálati eljárás vehető igénybe. Ennek okán, ha valaki ezt nem tudja igénybe venni, mert vagyoni helyzete okán nincs rá lehetősége, a választási bizottságok döntése elleni **bírósági eljárást** nem tud kezdeményezni, s így a választási eljárásban biztosított **bírósághoz forduláshoz való joga** nem tud érvényesülni. A Kúria végzése nyomán nem tudok választási eljárásban bírósághoz fordulni, mivel anyagi lehetőségem ezt nem teremti meg. **Álláspontom szerint ezért a Kúria végzése nyomán a bírósághoz fordulás való alapjogom sérült.**

2.

A Kúria végzésében úgy kötelezett 10.000,- forint illeték megfizetésére, hogy nem vette figyelembe az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 58.§ (1) bekezdésének f) pontját,

mely szerint az illeték a peres eljárás illetékének 10%-a ha a bíróság az eljárást megindító beadványt idézés kibocsátása – nemperes eljárás esetén érdemi vizsgálat, cégbíróági eljárás esetén hiánypótlási eljárás lefolytatása – nélkül, hivatalból elutasítja, vagy a pert a Pp. 157. §-a a) pontja alapján megszünteti.

A tisztességes eljáráshoz való alapjog egyik tartalma az, hogy az eljáró bíróság megindokolja döntését. Jelen esetben a Kúria végzése nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy az Itv. hivatkozott rendelkezését miért nem alkalmazta velem kapcsolatban. **Az indokolás hiányában így nem érvényesült a tisztességes eljáráshoz való alapjogom.**

Itt megjegyezni kívánom, hogy a Kúria végzése kapcsán kijavítás iránti kérelmet nyújtottam be a Kúriához, melyben kértem a 10.000,- forintot 1.000,- forintra javítani. A kérelemre jelen alkotmányjogi panasz benyújtásáig semmilyen döntés, válasz nem érkezett a részemre.

d) Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való alapjogom sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy *mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

A Kúria végzésében úgy utasította el a költségmentesség iránti kérelmemet, mint **önálló kérelmet**, hogy kizárta azt, hogy e döntéssel szemben jogorvoslattal éljek, annak ellenére, hogy a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 16. §-ának a) pontja e döntés ellen külön fellebbezési lehetőséget biztosít. **Álláspontom szerint a rendelet megsértésén túl ez a jogorvoslathoz való alapjogomat is sérti, hiszen a Kúria ténylegesen elsőfokon utasította el a költségmentesség iránti kérelmemet, amely ellen így jogorvoslat lehetőségét biztosítania kellett volna. Ennek elmaradása okán a végzés sérti a jogorvoslathoz való alapjogomat.**

III.

Fentiekre tekintettel kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria Kvk.I.37.073/2014/3. számú végzése sérti az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdésében biztosított törvény előtti egyenlőséghez fűződő alapjogomat, a (2) bekezdésben biztosított diszkrimináció tilalmához fűződő alapjogomat, a XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított bírósághoz forduláshoz való és tisztességes eljáráshoz való alapjogaimat

valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való alapjogomat, és semmisítse meg a Kúria végzését!

IV.

Az Abtv. 52. §-ának (5) bekezdésére és 57. §-ának (1a) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy a jelen beadványhoz kapcsolódó alkotmánybíróági eljárásban a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá, a beadvány többi részének nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

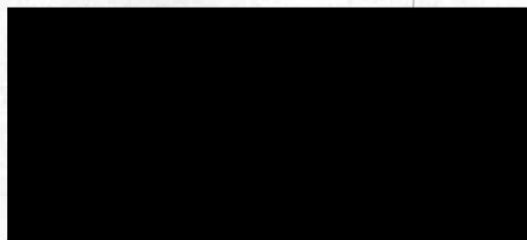
A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. §-a biztosítja. A jogosultságomat az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. §-a és a Ve. 233. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2014. január 29.

Melléklet:

M/1: a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága 5507811023 ügyiratszámú végzése

Tisztelettel:

Előttünk, mint tanúk előtt:

1. Tanú neve: ..

Tanú címe: ..

Tanú aláírás

2. Tanú neve: ...

Tanú címe: ...

Tanú aláírása

T. Alkotmánybíróság

– a Kúria (1055 Budapest, Markó utca 16.) útján –
részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

alkotmányjogi panasza a Kúria

Kvk.I.37.073/2014/3. számú végzése ellen

a Nemzeti Választási Bizottság 5/2014. számú
határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati
eljárásban

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám a Kúrián: Kvk.I.37.073/2014/3.	
JELŐLÉSI SZÁM	
1. táblázat	2. táblázat
3. táblázat	4. táblázat
5. táblázat	6. táblázat

NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIVATAL
ÉSZAK-BUDAPESTI ADÓIGAZGATÓSÁGA
1134 BUDAPEST DÓZSA GYÖRGY ÚT 128-130
Telefon:427-3200/5334 Telefax:427-5084

A DOKUMENTUM ELETREKÖZÖLT
ALÁÍRÁSSAL LÁTTA ELŐZŐ ÉVI 11

ellenőrzés

HIVATALOS NYELVEK: MAGYAR, HUNGARIAN
KÖZÖSSÉGI NYELVEK: ANGOL, ENGLISH

M/1

Ügyszám: 4242931001

Ügyiratszám: 5507811023
Tárgy: ügyintézési határidő
meghosszabbítása

V É G Z É S

2014. január 22. napján benyújtott jövedelemigazolás kiadása iránti adóigazgatási eljárásban

az ügyintézési határidőt 30 nappal meghosszabbítom.

Döntésem ellen önálló fellebbezésnek nincs helye, a végzés az eljárást lezáró határozat ellen benyújtott fellebbezésben támadható meg.

Indokolás

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art) 5/A. § (5) bekezdése szerint az adóhatósági igazolás kiállítására vonatkozó ügyintézési határidő 6 nap, amely az Art. 5/A. § (1) bekezdése szerint legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.

Az igazolás kiadásához további adategyeztetés szükséges.

Fentiek alapján az igazolás adattartalmának megalapozása érdekében a rendelkező résznek megfelelően az ügyintézési határidőt meghosszabbítottam.

Az eljáró hatóság hatásköre az Art. 71-72. §-ain, valamint a Nemzeti Adó és Vámhivatal szervezetéről és egyes szervek kijelöléséről szóló 273/2010. (XII. 9.) Korm. rendelet 10. §-án, illetékessége a Korm. rendelet 45. § (4) bekezdés a) pontján alapul.

Eljárásom a hivatkozott jogszabályokon túl az Art. 123. §-án és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 72. § (1)-(2) bekezdésén alapul.

Végzésem elleni önálló fellebbezés lehetőségét az Art. 136. § (2)-(3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. január 23.

Erről értesülnek:

- 1./ Címzett
- 2./ Irattár

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 224-0 / 2014
Érkezett:	2014 JAN 31.
Példány:	Közeledő:
Melléklet:	db

KÚRIA

2014 JAN 29.